Kurjategija: „Noh, auus kohtumõistja, ei kumbatgi, waid palukſin ennemalt elu=piken=damiſe=rohu=jooki.“

Salaaſi. Üks töömees (teiſele): „Kuule, Jüri, mull on palwe ſinu wasta.“

Teine töömees: „Noh mis ſa ſoowid?“

Eſimene töömees: „Waata, mina ſain täna pruudi käeſt kirja, aga ma iſe ei oska lugeda, aga ſina oskad. Loe ſina kiri mulle ette, aga luba, et ma ſinu kõrwad kinni hoian, et ſa ei kuule, mis kirja ſees ſeiſab.“

Igal pool ühte wiiſi. Ajalehe lugeja: „Küll on aga ſee weider lugu. Mina loen ſiin praegu ajalehest, et Amerikamaal naeſed ühel koosolemiſel on nõuks wõtnud alati pükſa jalas kanda.“

Päältkuulja: „Mis ſääl imeks panna on! Ega meilgi lugu teiſiti ei ole. Meie naeſed lubawad u u l i t ſ a l küll mehi pükstega käia, aga kodus panewad pükſid omale jalga.“

PÃƒÂ¤rnu Eesti-rahva Kalender 1882, lk. 34